

Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udforme bekendtgørelsen om gældssanering, jf. pkt. 4.3.2, i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og 25 (forslag til konkurslovens §§ 231 a og 236 a-b), og bemærkningerne hertil.

4.10.3.3. Regler om sagsbehandling

Skifterettens vurdering af, om der foreligger omstændigheder, som bør medføre, at der ikke bør afsiges kendelse om gældssanering efter de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende, vil efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt komme til at bero på kurators regnskabsaflæggelse og redegørelse i konkursboet i medfør af konkurslovens § 148, hvorefter kurator skal udarbejde en kort redegørelse for boets behandling samt dets indtægter og udgifter.

Skifteretten vil dog som efter gældende ret skulle foretage en indledende prøvelse af, om der er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering, jf. konkurslovens § 237, jf. § 205, stk. 1. Fremgår det således f.eks. af den redegørelse, som kurator i medfør af konkurslovens § 125, stk. 2, skal udarbejde snarest efter, at konkursdekretet er afsagt, at der foreligger forhold, som vil udelukke skyldneren fra en gældssanering, bør skifteretten nægte at indlede gældssanerings sag. Det egentlige vurderingsgrundlag vil dog normalt først foreligge, når forholdene i det relevante konkursbo er afdækket i tilstrækkeligt omfang.

For at sikre, at sagerne hurtigst muligt oplyses tilstrækkeligt, bør der efter Konkursrådets opfattelse indføres mere formaliserede regler om, at fordringshaverne tidligt i sagsforløbet opfordres til at fremkomme med oplysninger, som vil kunne have betydning for skifterettens afgørelse af, om der bør meddeles skyldneren gældssanering efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at fordringshaverne i forbindelse med, at det præklusive proklama, jf. herom pkt. 4.5.2 ovenfor, sendes til samtlige kendte fordringshavere, samtidig bør opfordres til at komme med oplysninger om omstændigheder af betydning for afgørelsen af skyldnerens gældssanerings sag.

Relevante oplysninger fra en fordringshaver vil navnlig kunne være nærmere oplysninger om virksomhedens drift, herunder oplysninger om mulige omstændelige dispositioner, som kan berøre skyldneren eller dennes virksomhed, ulovlige låneforhold, eller oplysninger om aktiver, som søges unddraget fra konkursbehandlingen. Disse oplysninger vil indgå i skifterettens vurdering af gældssanerings sagen, lige-

som de kan danne grundlag for skifterettens overvejelser om behovet for eventuelle yderligere undersøgelser.

I de tilfælde, hvor konkursbehandlingen er sluttet i medfør af konkurslovens § 143 uden udlodning, fordi der i boet ikke er midler til dækning af andet end omkostningerne til bobehandlingen, vil oplysningerne i konkursboet kunne være sparsomme. Konkursrådet finder, at det ville være uhensigtsmæssigt, om skyldneren i sådanne sager skulle være afskåret fra at få gældssanering, alene fordi der ikke er midler i boet ud over, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved konkursbehandlingen. I disse sager, hvor kurator hurtigt har sluttet konkursbehandlingen, vil der imidlertid i praksis formentlig ofte være et særligt behov for at få foretaget yderligere undersøgelser inden afgørelsen om gældssanering i forbindelse med konkurs. Disse yderligere undersøgelser vil i givet fald skulle foretages af skifterettens medhjælper.

Behovet for sådanne yderligere undersøgelser vil komme til at bero på det oplyste om boets forhold, herunder de nærmere oplysninger, som måtte fremkomme fra boets fordringshavere. Skifteretten vil endvidere som efter gældende ret kunne anmode skyldneren om oplysninger til belysning af sagen. Hvis skyldneren ikke medvirker loyalt ved oplysningen af sagen, bør det ligesom i dag kunne føre til, at skyldneren nægtes gældssanering. Endelig vil kreditorerne under gældssanerings sagen og på den afsluttende skiftesamling som efter gældende ret have adgang til at udtale sig mod en gældssanering, jf. konkurslovens § 237, jf. § 215, stk. 1, 2. pkt.

I de tilfælde, hvor en begæring om gældssanering indgives, efter at det relevante konkursbo er sluttet, finder Konkursrådet, at skifteretten bør kunne bestemme, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs også skal anvendes. I modsat fald vil en fristoverskridelse kunne få ganske afgørende betydning for den konkursramte skyldner, der ikke i tide får indgivet en begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs. Endvidere vil den skyldner, som f.eks. har påtaget sig en kautionsforpligtelse for et selskab, som er under konkursbehandling, ofte først ved afslutningen af konkursboet have et fuldt overblik over sin økonomiske situation og dermed grundlaget for at indgive begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Efter gældende ret har skifteretten allerede adgang hertil i tilfælde, hvor skyldnerens bo er sluttet med regnskab og udlodning, jf. konkurslovens § 231, stk. 3. Denne mulighed bør efter Konkursrådets opfattelse opretholdes og vil på grund af anvendelsesområ-